

SRI A. K. ABDUL SAMAD.—It is a big subject. We have taken steps to open regional research centres. Beside this we have programme to have a number of Ayurvedic Institutions at taluk and hobli headquarters. ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮದೇ ಆದಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. These are some of the encouragements to popularise this system.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಜಯಚಂದ್ರ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಕಾಣುವುದು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಕಡೆ ಎರಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಇವೆ ಒಂದು ಆಯುರ್ವೇದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಏನೇಂದರೆ, ಈ ಎರಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಯಾವು ದಾದರೂ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರು ಇರುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು, ಆದರೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.

SRI A. K. ABDUL SAMAD.—Sir, both are standing institutions. If they are interested to have Ayurvedic treatment they can go there. If they are interested in Allopathy they can go to the other centre. ಇದು ಆಯುರ್ವೇದಿಕ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ. ಆಲೋಪಥಿಕ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಬಂದನಂತರ ಅದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅದು ಬೇರೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವಿ. ಪತ್ತಾರ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಒಂದು ರೋಗರೂಪಗಳು ಬಾರದಂತೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಮಾಡುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಆರೋಗ್ಯಧಾಮ ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು. ರೋಗ ಖಿಡಿತಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿ ರೋಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧನ ಮಾಡುವಂತಹ ಆರೋಗ್ಯಧಾಮ ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ಹೇಗೆ ? ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಪಾಸಿಟೀವ್ ಆಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

SRI A. K. ABDUL SAMAD.—Our Health Department is taking care of that aspect.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಜಯಚಂದ್ರ.—ಈಗ ಪ್ರೈವರಿ ಹೆಲ್ತ್ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

SRI A. K. ABDUL SAMAD.—It is not the question of prestige, It is the decision of the Central Health Council. However, we have taken note of the suggestion made by the hon. Member.

Amount spent on Adult Education in the State

620 **SRI D. T. MAYANNA** (Haliyurdurga) Will the Minister for Education be pleased to state.—

(a) the amount spent for Adult Education from Central and State Governments to each of the districts in Karnataka State during the years 1980-81 and 1981-82 ;

- (b) the amount spent to each taluk in Tumkur district in this behalf (particulars to be furnished);
- (c) the number of centres in each taluk for this education are the amount received by each centre (particulars to be furnished);
- (d) the number of adults benefited under this education facility in each centre ?

SRI G. B. SHANKAR RAO. (Minister for Education).—

(a) Particulars are laid on the Table of the House.

(b) do

(c) Statement showing the particulars of Centres run by the agencies in taluks covering all the Districts in the State is laid on Table of the House.

(d) The total number of persons availed this benefit during the year 1980-81 is 14,4,553, and the list laid on the Table of the House. The ten months' period of candidates undergoing educational course for the 1981-82 has not been completed.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಮಾಯಣ್ಣ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಕಂಟೆಲ್ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೯೮೦-೮೧ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ೪೨,೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ೧೯೮೧-೮೨ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ೧೧,೬೧೨ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿವೆ ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಡಲಾಗುವ ಈ ಹಣವನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖಾಂತರವೇ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಜಯಚಂಪ್ರ.—ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೯೮೦-೮೨ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮದೇವ್.—ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಲಪಟಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಶಾಲೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಶಾಲೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ನಾವು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯದೆ ಹಣ ಅಪವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ನಾವು ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಹಣವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೮೦-೮೧ಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ೫ ಲಕ್ಷದ ೬೨೧ ರೂಪಾಯಿಗಳು ೦೮ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ೨ ಲಕ್ಷ ೮೬ ಸಾವಿರದ ೬೨೨ ರೂಪಾಯಿ ೨೦ ಪ್ರೈವೆಟ್‌ಗಳು. ೧೯೮೧-೮೨ಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ೩ ಲಕ್ಷ ೧೮ ಸಾವಿರದ ೩೦ ರೂಪಾಯಿ ೭೩ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ೩೦ ಸಾವಿರದ ೩೨೭ ರೂಪಾಯಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಟಿ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ; ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಒಟ್ಟು ೧೪,೪೫೩ ಜನರು ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಟಿ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ತನಿಖೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಂಡೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಬಂದು, ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮತ್ತು ಶಿರಗುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಂ. ಸಂಡೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ.ಟಿ. ಮಾಯಣ್ಣ.—ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ನಡೆಸಿ, ದುಡ್ಡು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೋಗಸ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡುವಿರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ೩ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ೧೯೭೯-೮೦ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ೧೯೮೦-೮೧ರಲ್ಲಿ. ಇದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ೬೫-೭೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈ ವರ್ಷ ೭೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ, ಇಡೀ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು. ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ಮಾಯಣ್ಣ.—ತಾವು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಆಟಾಚ್‌ಮಾಡಿ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ, ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು

ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಅದು ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಇದು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಇದು ಬಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ವಹಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಳಸುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು, ಸ್ಥಳೀಯ ರನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಟೈನಿಂಗ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಕ್ಷರತೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆಸಕ್ತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತ ಆಸಕ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದಾದರೆ ಬಹುಶಃ ಇದು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತು, ಇದು ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ತಾವು ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದೀರಿ ತಾವು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ತಾವು ಮಾಡಿರಿ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ವಿ. ಪತ್ತಾರ್.—ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ೧೦೦ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೀರಿ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜಮಖಂಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮೂರೂವರೆ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜನರ ವಸತಿ ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ೧೦೦ ಹೆಚ್ಚು ಸೆಂಟರ್‌ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಜಮಖಂಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೇಂದ್ರಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು. ಆಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ೧೦೦ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ನಮಗೆ ಸಿಗತಕ್ಕ ಹಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ೧೦೦ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ೩೦ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆ.

Compulsory Education in the State

221 SRI K. PRABHAKAR (Nelamangala)—Will the Minister of State for Primary and Secondary Education be pleased to state.—

(a) the number of children comes within the purview of Compulsory Education System in the State ; out of them the number of boys and girls ;

(b) out of them the percentage of students availed the benefit so far under this scheme of Education ?

SMT. NAGAMMA C. KESHAVAMURHY.—Minister of State for Primary and Secondary Education.

(a) 32,17,847 (during 1981-82) Male Children—17,64,920 Female Children—14,52,927.

(b) 94 per cent of students.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಶೇಕಡ ೯೪ ಮಂದಿಗೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆತಿದೆ